

XII OVER WAT NOG RESTEERT

(Inhoudsoverzicht op p. 186)

12.01: *Inleiding*

Met het voorgaande is al met al *een indruk* gegeven van het werk van Dr. Wijnmalen; men zou het globaal genomen kunnen weergeven als:

- de denominatie, waarin *'hetgeen achter bepaalde getallen staat'* zo treffend mogelijk in menselijke bewoordingen wordt aangeduid;
- bepaalde getallenreeksen, elk gekenmerkt door een wiskundig te formuleren eigenschap . . . als uiterlijk blijk van innerlijke betrekkingen;
- een soort combinatie van beide, door getallen en 'getalsfiguren' te herleiden tot wat beleefd kan worden als uitdrukking van verborgen innerlijk leven.

Het onderstaande gaat hier en daar in op het vele dat nog is blijven liggen; het is voor het merendeel ontleend aan aantekeningen van Wijnmalen, overigens zonder daarbij volledig te willen of zelfs te kunnen zijn; dit laatste om twee redenen:

- de essentie van hetgeen reeds ter sprake is gebracht zou er niet door worden aangevuld of wezenlijk verhelderd;
- het betreft soms onderwerpen waar we zelf - om welke reden dan ook - in innerlijk opzicht geen of nauwelijks 'toegang' hadden, resp. hebben en waarvan we enkele alleen maar even willen 'aanstippen', in zekere zin ter completering.

12.02: *De principiële verdeling van de oneven getallen*
- op p. 60, tabel 20, de Ra-verdeling genoemd -

We duiden de getallen die bij die verdeling optreden, in opklimmende volgorde van grootte aan met K, L en G, waarbij G het getal zelf voorstelt. Voorts geldt dat $K+L=G$, waarbij K een Noet-getal is en L het daarop volgende Sjoet-getal. Er blijken tal van betrekkingen te bestaan met de in de eerste hoofdstukken genoemde reeksen. Enkele voorbeelden:

$$\begin{array}{l}
 KxL + G = Os. \\
 (0x1 + 1) = 1 \\
 1x2 + 3 = 5 \\
 2x3 + 5 = 11 \\
 3x4 + 7 = 19 \\
 4x5 + 9 = 29 \\
 \text{enz.}
 \end{array}$$

TABEL 54

$$\begin{array}{l}
 GxK + L = Ho. \\
 (1x0 + 1) = 1 \\
 3x1 + 2 = 5 \\
 5x2 + 3 = 13 \\
 7x3 + 4 = 25 \\
 9x4 + 5 = 41 \\
 \text{enz.}
 \end{array}$$

TABEL 55

$$\begin{array}{l}
 GxL + K = Isis \\
 (1x1 + 0) = 1 \\
 3x2 + 1 = 7 \\
 5x3 + 2 = 17 \\
 7x4 + 3 = 31 \\
 9x5 + 4 = 49 \\
 \text{enz.}
 \end{array}$$

TABEL 56

Voorts is:

$$\begin{array}{l}
 Rad.K + Rad.G + Rad.L = 2Pentagon L = An.L + Is.L = 1 + Pt.L \\
 (Rad.0 + Rad.1 + Rad.1) = 2Pentagon 1 = 2 = An.1 + Is.1 = 1 + Pt.1 \\
 Rad.1 + Rad.3 + Rad.2 = 2Pentagon 2 = 10 = An.2 + Is.2 = 1 + Pt.2 \\
 Rad.2 + Rad.5 + Rad.3 = 2Pentagon 3 = 24 = An.3 + Is.3 = 1 + Pt.3 \\
 Rad.3 + Rad.7 + Rad.4 = 2Pentagon 4 = 44 = An.4 + Is.4 = 1 + Pt.4 \\
 Rad.4 + Rad.9 + Rad.5 = 2Pentagon 5 = 70 = An.4 + Is.4 = 1 + Pt.5 \\
 \text{enz. (zie tabel 10, p. 41 en tabel 18, p. 59)}
 \end{array}$$

TABEL 57

Tenslotte, hoewel er nog meer zijn: ¹

$$G^2+K^2+L^2 = 2Kn.L$$

$$(1^2+0^2+1^2) = 2x 1$$

$$3^2+1^2+2^2 = 2x 7$$

$$5^2+2^2+3^2 = 2x19$$

$$7^2+3^2+4^2 = 2x37$$

$$9^2+4^2+5^2 = 2x61$$

enz.

TABEL 58

$$GxK+L^2=Kn.L=GxL+K^2$$

$$(1x0+1^2)= 1=(1x1+0^2)$$

$$3x1+2^2= 7= 2x3+1^2$$

$$5x2+3^2= 19= 3x5+2^2$$

$$7x3+4^2= 37= 4x7+3^2$$

$$9x4+5^2= 61= 5x9+4^2$$

enz.

TABEL 59

$$Pot.K+En.G+Pot.L = 2 xG^3$$

$$(0 + 1 + 1)= 2x 1^3$$

$$1 + 10 + 5 = 2x 2^3$$

$$5 + 35 + 14 = 2x 3^3$$

$$14 + 84 + 30 = 2x 4^3$$

$$30 +165 + 55 = 2x 5^3$$

enz. (zie tab.13, p.43 en 3, p.35)

TABEL 60

Tabel 58 laat zien hoe uit de kwadraten - *de Werking* - van K, L en G de Knoemreeks tevoorschijn komt - zie tabel 18, p.59 - hier in relatie met 2, *de Dualiteit*. Ook tabel 59 geeft iets dergelijks; dat we hier zien dat $GxK+L^2 = GxL+K^2$, met andere woorden dat in deze betrekking L en K verwisselbaar zijn, doet wonderlijk aan en kan aanleiding zijn om er eens over te 'zinzinsen'. In (uiterlijke) wiskundige zin staat er slechts een simpele gelijkheid, zodra men beseft dat $G = K+L$. Tabel 60 laat een relatie zien met '*hetgeen tot stand komt*', de derde macht. Het daarbij verschijnen van Potentialen en Energalen brengt ons nog een andere aantekening van Wijnmalen in herinnering, zie tabel 61. Het is een wonderlijke betrekking, die mogelijk tot nadenken stemt over de eigenaardige parallel die tevoorschijn kan treden tussen een puur wiskundige relatie en iets dat ons toch uitsluitend als een innerlijk gebeuren tegemoet komt.

Oorzaak (Ontvangen van indrukken)		Gevolg (Ervaring van indrukken)		Herinnerings- beeld- vorming		
1	+	1	+	1	=	3
5	+	4	+	9	=	18
14	+	10	+	36	=	60
30	+	20	+	100	=	150
55	+	35	+	225	=	315
▼		▼		▼	enz.	▼
Potentiaal	+	Energaal	+	(Radiaal) ²	=	Karma

TABEL 61

12.03:

Vierde machten

Passen we de Ra-verdeling toe op Isis-getallen en bepalen we van beide delen de Radiaal dan is de som van die 2 Radialen een vierde macht. *Wijnmalen ging er van uit dat een vierde macht een verwijzing inhoudt naar iets 'psychisch'*; een derde macht naar iets dat 'tot stand komt', terwijl een kwadraat uitdrukking geeft aan een 'projectie', een 'werking'. En verder:

$$Rd.(K \text{ van } Is.H) + Rd.(L \text{ van } Is.H) = H^4$$

$$(Rd. 0 + Rd. 1 = 0 + 1) = 1 = 1^4$$

$$Rd. 3 + Rd. 4 = 6 + 10 = 16 = 2^4$$

$$Rd. 8 + Rd. 9 = 36 + 45 = 81 = 3^4$$

$$Rd.15 + Rd.16 = 120 + 136 = 256 = 4^4$$

$$Rd.24 + Rd.25 = 300 + 325 = 625 = 5^4$$

enz. (zie voor de Isis-reeks tabel 18, p. 59)

TABEL 62

"De 'goden' zijn vertegenwoordigers van wiskundige functies doch ook vertegenwoordigers van psychische functies."

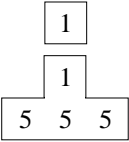
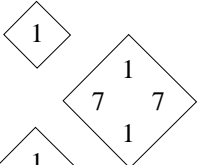
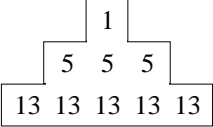
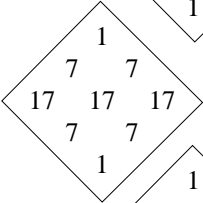
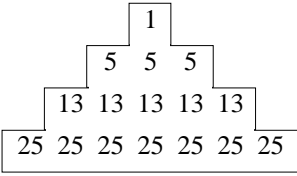
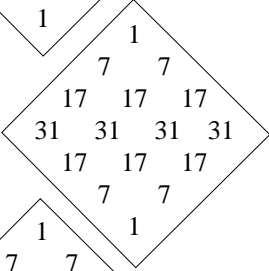
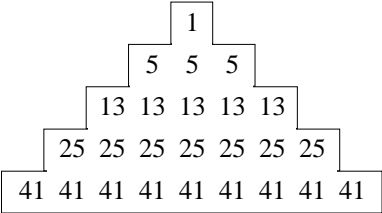
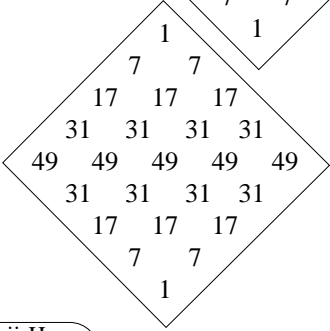
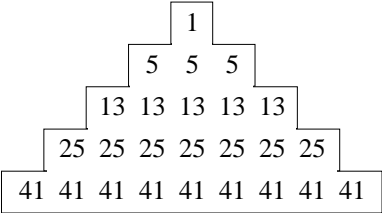
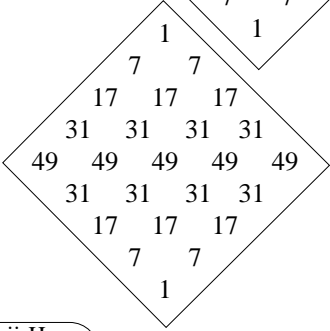
¹ Als men bedenkt dat $K = (G-1)/2$ en $L = (G+1)/2$, zijn al deze betrekkingen eenvoudig te bewijzen.

Vierde machten ontstaan ook uit de Radialen van twee opeenvolgende Osiris-getallen:

$$\begin{aligned}
 & Rd.Os.V + Rd.Os.H = H^4 \\
 & (Rd. 0 + Rd. 1 = 0 + 1) = 1 = 1^4 \\
 & Rd. 1 + Rd. 5 = 1 + 15 = 16 = 2^4 \\
 & Rd. 5 + Rd.11 = 15 + 66 = 81 = 3^4 \\
 & Rd.11 + Rd.19 = 66 + 190 = 256 = 4^4 \\
 & Rd.19 + Rd.29 = 190 + 435 = 625 = 5^4 \\
 & enz. (zie voor de Osiris-reeks tabel 18, p. 59)
 \end{aligned}$$

TABEL 63

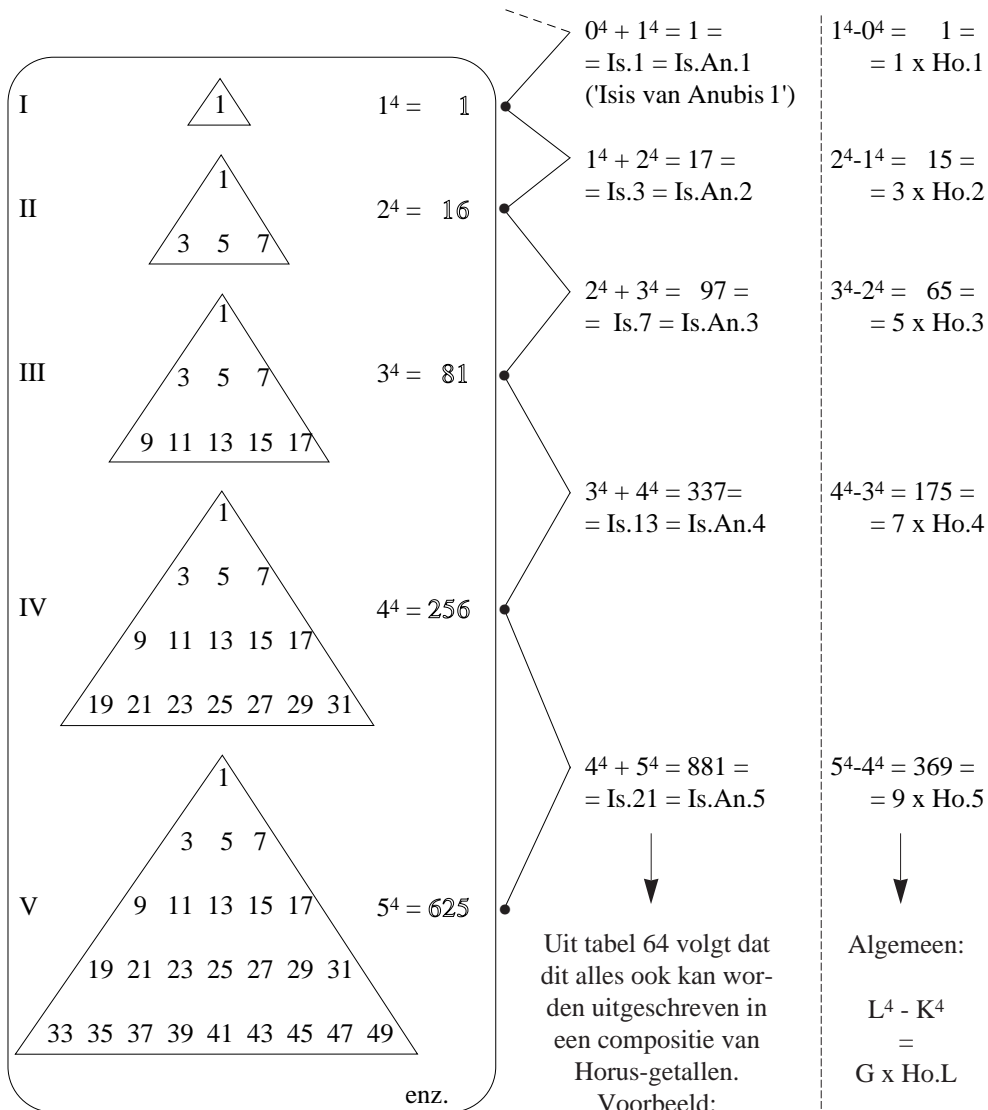
Een bijzondere rangschikking van Horus- resp. Isis-getallen doet eveneens de vierde machten verschijnen:

<i>Horus-getallen</i>		<i>Isis-getallen</i>
	= 1 ⁴ = 1	
	= 2 ⁴ = 16	
	= 3 ⁴ = 81	
	= 4 ⁴ = 256	
	= 5 ⁴ = 625	
▼		
enz.	N.B.: het aantal posities is bij Horus, resp. Isis steeds een kwadraat.	TABEL 64

Misschien is het hier óók de plaats, indachtig de laatste alinea van de vorige pagina, om de Leidende Gedachte te citeren, die we destijds ontvingen voor de XVe Getallen-ochtend op 9 jan.'65:

"Het Panthéon slaat op de vlucht voor de verborgen God, die in de mens een 'Zijns'-toestand oproept die elke goden-inmenging ontkracht."

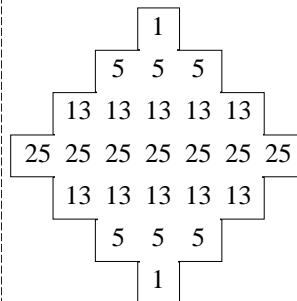
Bij de Sjoe-getallen zien we het volgende:

TABEL 65

Tenslotte valt uit tabel 63
nog af te leiden dat
 $H^4 + T^4$
=
Rd. Os.V + 2Rd.Os.H + Rd.Os T.

Uit tabel 64 volgt dat
dit alles ook kan wor-
den uitgeschreven in
een compositie van
Horus-getallen.
Voorbeeld:
 $3^4 + 4^4 = 337$

In het aantal
posities van de
bovenste 3
e/d onderste 4
rijen herkennen
we een voor-
stelling van
 $3^2 + 4^2$.

12.04: *De verdeling van een getal in groepen van drie posities; de mystieke som*

We citeren een van de zeldzame toelichtingen die Wijnmalen trachtte te formuleren in zijn aantekeningen; we plaatsen een ? waar voor ons de leesbaarheid te kort schoot, eigen toevoegingen staan tussen [ ].¹

- "Uit metafysische beweegredenen kwam de schrijver er toe, zonder nog enige praktische toepassing gezien te hebben, de getallenlijn in stukken van 3 te verdelen en ook om een getal van 1 cijfer te beschouwen als te zijn voorafgegaan door 2 nullen; een getal van 2 cijfers als te zijn voorafgegaan door 1 nul.

<u>0 0 1</u>	<u>0 1 1</u>	<u>1 0 1</u>	<u>0 0 1</u> 1 0 0 2
één	elf	honderd één	duizend één;

2 is nu geen duizend één, doch een mystieke betrekking van 2 tot 1001.

Voor elk willekeurig getal, in drieën gedeeld en de stukken opgeteld, noemen wij het ontstane getal *de mystieke som*, die natuurlijk geen rekenkundige waarde als hoeveelheid heeft.

1 0	1 0 0	1
<u>0 0 1</u>	<u>0 0 1</u>	0 0 0
0 1 1	1 0 1	<u>0 0 1</u> 0 0 2
10001 = 73x137	100001 = 11x9091	1000001 = 101 x 9901
Mystieke som 11	Mystieke som 101	Mystieke som 2

De mystieke som wordt van getallen bestaande uit 2 enen en een aantal nullen altijd 2, 11 of 101.

(Lezen we?) de getallen die ontstaan zo spoedig er een getal is van [minstens] 4 (tot ∞ aantal) cijfers (posities) ook in hun gedeelten die niet horizontaal maar verticaal geplaatst zijn, dan heeft men een andere mystieke betrekking, die natuurlijk ook hoegenaamd geen wiskundige waarde heeft, doch die in symbolisch opzicht ook bijzonder grote waarde kan hebben in verband met de [hieraan] te hechten betekenis en aan te leggen analogieën.

¹ De notities van Wijnmalen beslaan ca 60 dictaatcahiers van folioformaat, ca 240 kleine opschrijfboekjes en dan nog een zestigtal cahiers van andere formaten. Het geheel is ongedateerd, waardoor hun opeenvolging in de tijd grotendeels in het ongewisse blijft. Een ruwe verdeling is mogelijk door het gebruik van een ballpoint na 1945. Daarvóór is alles in potlood, niet zelden met een nogal vaag schriftbeeld van het soms toch al moeilijk leesbare handschrift. *Er is nauwelijks (verklarende) tekst aanwezig.* Het overgrote deel bestaat uit getallen en getals-opstellingen van uiteenlopende hoedanigheid. Tussendoor wat rekenwerk, want er was in die tijd nog geen pocket-calculator. De aanwezige liniëring had weinig reden van bestaan. Zonder meer maakt het geheel uiterlijk gezien een chaotische indruk. Hadden we niet een tweetal perioden gehad van mondelinge contacten met Wijnmalen, dan zou ons zijn werk zelfs in zijn geheel ontoegankelijk gebleven zijn. Een uitzondering vormt een klein aantal dictaatcahiers: het blijkt dat iemand hem bijgestaan heeft om een en ander, hoofdzakelijk bepaalde tabellen, een duidelijke presentatie te geven. Er wordt echter niet ingegaan op de esoterische achtergrond. In het voorgaande hebben we hier en daar van die presentatie een dankbaar gebruik gemaakt.

Bijvoorbeeld het getal $2003001 = 3 \times 7 \times 11 \times 23 \times 29$ 0 0 2
 Mystieke som 6, *de Wet*. 0 0 3
 Verticaal gelezen $231 = 3 \times 7 \times 11$. 0 0 1
 Deze factor van het getal [zelf] staat dus dadelijk te lezen. 0 0 6
 231 verticaal op de eenheden is dus wiskundig $23 \times 29 \times 231$.

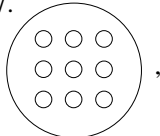
Zet men 231 verticaal op de lijn der tientallen dan wordt het getal 0 2 0
 $10 = 2 \times 5$ maal zo groot (er komt een 0 achter; op de lijn 0 3 0
 der honderdtallen wordt het 100 maal zo groot). 0 1 0
 $20030010 = 1 \times 2 \times 3 \times 5 \times 7 \times 11 \times 13 \times 23 \times 29$. 0 6 0 = 5 \times 12
 De betrekking tussen 17 en 19 is $\dots 17 \times 19 = 323$;

0 0 2 6 4 6
 vermenigvuldigt men 0 0 3 met 323, dan wordt het getal 9 6 9
 0 0 1 3 2 3

De mystieke som is in dat geval natuurlijk $6 \times 323 = 1938$

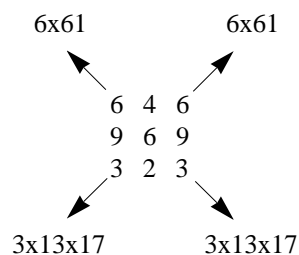
Horizontaal leest men: $646 = 2 \times 323$;
 $969 = 3 \times 323$;
 $323 = 1 \times 323$.

Verticaal leest men op de rij der honderdtallen: $693 = 3 \times 231 = 9 \times 77$;
 „ „ „ „ tientallen: $462 = 2 \times 231 = 6 \times 77$;
 „ „ „ „ eenheden: $693 = 3 \times 231 = 9 \times 77$.

Men kan dit getal beschouwen als te zijn geschreven in het symbool ,
 in wat wij zullen noemen *de levensformule*.¹

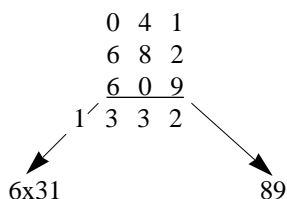
Nu gaan wij symbolisch, doch wiskundig volkomen ongemotiveerd nog een stap verder en beschouwen de diagonalen der figuur als getallen. In bovengenoemd beeld zien we de linker en de rechter diagonaal beide als $663 = 3 \times 221 = 3 \times 13 \times 17$,
manifestatie van het begin van 17.

Lezen wij deze diagonalen van beneden naar boven dan wordt dit het spiegelbeeld: $366 = 6 \times 61$,
de Wet met betrekking tot beperkte macht. "

Tot zover dit citaat; voorts vermelden we nog zijn notitie:

"De Grote Formule van Mystiek 71"

: *Licht*
 $= 2 \times 11 \times 31$: *Kracht in oplossing der dualiteit*
 $= 3 \times 7 \times 29$: *Wijs gereguleerde Schepping in manifestatie*
 $= (17 + 19) \times 37$.

N.B.: $41.682.609 = 9 \times 71 \times 37 \times 41 \times 43$
 (als de mystieke som deelbaar is door 37 is dat ook het geval met het getal zelf; wiskundig berust dit op het feit dat $3 \times 37 = 111$).

¹ Hij beperkte zich dan ook bij dit onderwerp in hoofdzaak tot getallen van maximaal 3x3 posities.

Wijnmalen heeft destijds op een dergelijke, althans overeenkomstige wijze zeer subtiele getalsexpressies gevonden van innerlijke belevingen en inzichten. Tussen zijn (getallen) notities dienaangaande vonden we een stukje tekst dat wellicht een treffend beeld geeft van wat er bij tijd en wijle in hem omging: ¹

Zal ooit een ander mens dit er in kunnen zien en beleven dan is al dit werk van jaren niet te vergeten, het kan voor anderen ongetwijfeld de opening van hun weg betekenen tot hun eigen hoge innerlijke instelling op hun eigen wijze dat volgen de eeuwige wetten die de innerlijke psychische en spirituele aangelegenheden beheersen.²

In de nadruk die hier valt op *de eigen weg* ligt bovendien de verklaring waarom dit deel van zijn werk, althans in de 'toepassings-beleving', niet of nauwelijks overdraagbaar is. De *mogelijkheid* van deze toepassing is echter inherent aan hetgeen vooral met de denominatie ter tafel is gekomen (zie p. 49, 50 en 58), hier in combinatie met de bijzondere opdeling in drieën van het getalsbeeld.

12.05:

Nogmaals de denominatie

- "De ondeelbare getallen worden beschouwd als lenzen en spiegels waardoor het bewustzijn de aan het bewustzijn bekende innerlijke en uiterlijke wereld beschouwt. De deelbare getallen hebben slechts secundaire betekenis ten opzichte van hun grondgetal.
- De getallen 0 tot en met 10 hebben betrekking op de 'Goddelijke Wereld';
- de getallen 11 tot en met 100 hebben betrekking op de 'Geestelijke Wereld';
- de getallen 101 tot en met 1000 hebben betrekking op de 'Individuele Wereld';
- de getallen 1001 tot en met 10000 hebben betrekking op de 'Wereld der gedachten en voorstellingen';
- de getallen 10001 tot en met 100000 hebben betrekking op de 'Wereld der Verschijnselen';
- verdere getallen, voor zover ze ondeelbaar zijn, hebben betrekking op de anorganische wereld.

Voorts: het plusteken '+' betekent samenstelling;
 „ minteken '-' „ vermindering;
 „ vermenigvuldigingsteken 'x' „ betrekking, verband enz.;
 „ deeltteken ':' heeft slechts de wiskundige betekenis van verhouding."

¹ De afgebeelde tekst is op ca. 70% van de oorspronkelijke maat.

² We menen er het volgende in te kunnen lezen (met toevoeging van cursivering en aangepaste spelling):
 "Zal ooit een ander mens dit er in kunnen zien en beleven dan is al dit werk van jaren niet te vergeefs, het kan voor anderen ongetwijfeld de opening van *hun weg* betekenen, tot hun *eigen* hoge innerlijke instelling *op hun eigen wijze* doet volgen de eeuwige wetten die de innerlijke psychische en spirituele aangelegenheden beheersen."

12.06:

Magische kwadraten, resp. vierkanten

In uiterlijke zin betreft dit een vierkant dat gevuld is met n^2 getallen, waarbij n minstens gelijk is aan 3. De getallen zelf betreffen alle getallen van 1 tot het n^2 . De ordening moet zodanig zijn dat de som van de getallen in elke rij, elke kolom en elke diagonaal aan elkaar gelijk is. Het is eenvoudig in te zien dat deze som gelijk is aan $\frac{Rd.n^2}{n}$.

8	1	6
3	5	7
4	9	2

In alle genoemde richtingen is de som $15 = \frac{Rd.3^2}{3}$.

Als voorbeeld de enige oplossing van het magisch kwadraat van 3. Het aantal mogelijke oplossingen neemt met stijgende n snel toe. Voor de magische kwadraten van 5 zijn er al duizenden. We maakten de volgende aantekening:

- "Van de oorsprong is weinig bekend. Het kan zijn dat ze hun oorsprong vonden in Mesopotamië en dat ze vandaar hun weg gevonden hebben zowel naar het Oosten als naar het Westen. In China is het bestaan van 'het tovervierkant van 3' met zekerheid bekend omstreeks 1100 n.C., misschien reeds vroeger. Bij de Arabieren waren ze al in de 9e eeuw bekend. Uit India is een tovervierkant van 4 bekend uit de 12e of 13e eeuw. De beroemde gravure van Albrecht Dürer van 1514, 'Melancholia', laat er eveneens een zien. Aan de verleiding om er zich intensief mee bezig te houden zijn ook grote wiskundigen als Euler en Fermat niet ontkomen." ¹ Een 'praktische' toepassing is ons niet bekend.

Tot dusver is dit onderwerp in esoterische zin voor ons een gesloten of nagenoeg gesloten boek. Wijnmalen is zeer intensief bezig geweest met de magische vierkanten van 4, ook met die van 5. Maar ieder verklarend commentaar ontbreekt! We weten, resp. hebben de indruk dat hij het tot stand komen van bepaalde ordeningen hier evenzeer in relatie zag met Egyptische beeldingen, dat wil dus zeggen met *de goden* doch ook met *de caduceus* en met *'de rituele loop'* van Pharao. Op een desbetreffende vraag - in feite de enige keer dat we naar een bepaald gebied informeerden, doch wel nadat hij het onderwerp zelf al had aangesneden - kregen we overigens een duidelijke weigering als antwoord.

In 1992 verscheen een merkwaardig boekje van Munin Nederlander over de ringen van macht en de hobbits in Tolkiens 'In de ban van de ring'.² In de epiloog wordt vermeld:

- "Tolkien was hoogleraar aan de universiteit van Oxford en kon een ingewijde in de taal genoemd worden, een van de grootste filologen van deze eeuw in Groot Britannië. Hij was geen lid van enige esoterische school, hij verafschuwde zelfs het occultisme en was een zeer overtuigd rooms-katholiek. Voor de verbijsterende hoeveelheid esoterische kennis die in Tolkiens werk verborgen ligt - soms als een skelet, waarover het vlees van de verhalen gevormd is - zijn geen externe bronnen aan te wijzen! Hij sprak over dit werk alsof het iets objectiefs was, buiten hem zelf bestaand, echt gebeurd. De aard van de kennis die in zijn werk blijkt te zitten geeft aan dat hij te eniger tijd verbonden is geweest met de Atlantische- en/of Mexicaanse Mysteriën. Het zijn juist de dramatische val en de grote macht van het Kwaad in de Atlantische Oer-Tolteekse en Oer-Turaanse beschavingen die door Tolkien gesluierd beschreven worden."

Het merkwaardige is dat Munin Nederlander magische vierkanten (en magische hexagrammen) naar voren brengt in relatie met zowel de goede als de kwade krachten die in het boek van Tolkien optreden. Met andere woorden, patronen die in deze figuren verschijnen kunnen zowel de witte als de zwarte kant betreffen van psychische, resp. spirituele werkingen - en daarbij laten we het!

¹ van Driel: p. 3-5.

² Munin Nederlander; zie bibliogr.

12.07:

Functies . . . functies . . . functies . . .

Het Godentableau, dat onder 12.03 nog zo naar voren kwam in verband met de vierde machten, heeft een eigenaardige relatie met Karma die we hier niet onvermeld willen laten. Waarschijnlijk is een overeenkomstige relatie op te sporen voor Osiris, Isis en Ptah.

$\frac{Sjoe^2 + 1 \text{ Karma}(Sjoe)}{Sjoe^2} = \text{Anubis}$
$\frac{Sjoe^2 + 2 \text{ Karma}(Sjoe)}{Sjoe^2} = \text{Horus}$
$\frac{Sjoe^2 + 3 \text{ Karma}(Sjoe)}{Sjoe^2} = \text{Knoem}$
$\frac{Sjoe^2 + 4 \text{ Karma}(Sjoe)}{Sjoe^2} = \text{Sjoe}^2$

TABEL 66

Voorts geldt:

$Rd.(8 \text{ Rd.}) = 2 \text{ Karma}(Noet)$
Rd. (0) = 2 x 0
Rd. (8) = 2 x 18
Rd. (24) = 2 x 150
Rd. (48) = 2 x 588

TABEL 67

Talrijk zijn de *functies* en *merkwaardigheden* die her en der in Wijnmalens notities naar voren komen. We vermelden er nog enkele, zij het ook als een allegaartje:

De 7 eerste Anubis-kwadraten

$1^2 = 1 = \langle 0^2 \times 1^2 \rangle$	Inductie van de opvolgende kwadraten
$3^2 = 9 = \langle 1^2 \times 2^2 \rangle$	
$7^2 = 49 = \langle 2^2 \times 3^2 \rangle$	
$13^2 = 169 = \langle 3^2 \times 4^2 \rangle$	
$21^2 = 441 = \langle 4^2 \times 5^2 \rangle$	
$31^2 = 961 = \langle 5^2 \times 6^2 \rangle$	
$43^2 = 1849 = \langle 6^2 \times 7^2 \rangle$	

enz.

Som v/d 7: $3479 = 7^2 \times 71 = \text{Is.5} \times \text{Is.6}$

TABEL 68

Totaal Karma 12,
dat wil zeggen de som v/d
eerste 12 Karmagetallen

$$= 15 \times 1001$$

$$= 3 \times 5 \times 7 \times 11 \times 13$$

Negenhoek 17 =
 $969 = 3 \times 17 \times 19$
Negenhoek 18 = 33^2
(zie tabel 10 en afb.4)

Nephtys + Horus = 12 Rd.

$(-1 + 1 = 12 \text{ Rd.0})$
$7 + 5 = 12 \text{ Rd.1}$
$23 + 13 = 12 \text{ Rd.2}$
$47 + 25 = 12 \text{ Rd.3}$
$79 + 41 = 12 \text{ Rd.4}$
$119 + 61 = 12 \text{ Rd.5}$

enz.

TABEL 69

$K \times L \times G^2 = \text{Karma } G$

$(0 \times 1 \times 1^2 = \text{Karma } 1 = 0)$
$1 \times 2 \times 3^2 = \text{Karma } 3 = 18$
$2 \times 3 \times 5^2 = \text{Karma } 5 = 150$
$3 \times 4 \times 7^2 = \text{Karma } 7 = 588$
$4 \times 5 \times 9^2 = \text{Karma } 9 = 1520$

enz.

TABEL 70

*"Plotselinge Intuïtie":
elke Radiaal bestaat uit 4 andere Radialen,
deze geven samen de kruisvorm van de Radiaal.*

Rd. 1 =	?	?
	0 0 0	1 0 1
	0	1
	1	0
Rd. 3 =	?	?
	1 0 1	3 0 3
	1	3
	3	1
Rd. 5 =	?	?
	3 0 3	6 0 6
	3	6
	6	3
Rd. 7 =	?	?
	6 0 6	10 0 10
	6	10
	10	6
Rd. 9 =	?	?
	10 0 10	15 0 15
	10	15
enz.	15	10

TABEL 71

De bijzondere weergave van de Radialen in tabel 71, als een in kruisvorm opgenomen samenstel van 2 andere Radialen - waarvan één in drievoud - doet zowel denken aan afb. 21 op p. 157, als aan het vraagteken op de getallenlijn - zie p. 25 - '*waarin de verbindende lijn verlegd wordt in Tao*'. Beide associaties zijn als het ware een indicatie in welke sfeer, in welke context een dergelijke intuïtie gezien dient te worden. Daarom voegen we hier nog aan toe een bijzondere aanwijzing op de betekenis van het kruis in de cirkel, zoals eerder vermeld in deel A, p. 257:

*"Het Kruis kan in de eenvoud worden gezien als Lotsoplegging, maar kan in zijn Volheid worden ervaren als het fundament van iedere Kosmische Openbaring.
De Cirkel, niet de 0, kan in zijn simpelheid worden gezien als een plat vlak in omheining, maar is in zijn volheid de afgrenzing van het Kosmische Geheel.
Wanneer u het Kruis in de Cirkel plaatst, krijgt u een verbondenheid, waarin eindigheid, zwevend in Oneindigheid, de simpele fundering is van de uiting van Gods Wil." ¹*

Tijdens de XVIe Getallen-ochtend, 06-02-65, kwam de onder 10.02 behandelde *Zandloper* ter sprake. De Leidende Gedachte van die ochtend willen we aan het einde van dit hoofdstuk niet onvermeld laten. Evenmin trouwens die van de XVIIe ochtend, op 06-03-65, waar nog een aantal van de in dit hoofdstuk aangesneden onderwerpen aan de orde kwamen:

*"Conclusies verschuiven naar een innerlijk Vraagteken:
hoe kom ik tot mijn eigen nulpunt, om mij te ontdoen van een rekensysteem dat iedere getalswaarde tot een druk maakt?"*

"Wat dringt in ons tot overgave aan het Leven."

12.08:

*De Tekens van de Dierenriem
en 'de Cyclus van Worden en Vergaan' ²*

Het was in Bretagne, begin oktober '97, tijdens een vakantiereis. Het ging om nog één overnachting aan de kust. Mijn vrouw en ik waren moe, de keuze was miserabel klein en zo keken we tenslotte vanuit een min of meer miserabel hotel-restaurant op het strand beneden ons en verder over zee. Het balkon gaf uitzicht op een groot deel van de oostelijke horizon. Het was nog steeds vrij warm en met het risico van ongenode muggen gingen in de nacht de balkondeuren nog verder open, niet slechts een beetje maar helemaal. En toen . . . . o wonder . . . . een sterrenhemel die in zijn zwijgende, verheven majesteit alle menselijke prietpraat en petieterigheid tot 'besef van zichzelf' bracht . . . . héél, héél klein! Orion stond nog dicht bij de horizon, met zijn gordel er bijna loodrecht op.

Orion de Inwijder, naar ons eens gezegd werd, maar we hebben daar geen 'directe' toelichting op kunnen vinden. Hoewel, Robert Graves³ gaf met betrekking tot Orion een selectie uit de

¹ 'Doorgeving Mej. M. Hofmans, d.d. 06-01-62

³ Graves, p. 151-154.

² Zie w.b. *de Cyclus van Worden en Vergaan*' ook de Voorbeelden-index van deel A, onder '161'.

Griekse mythologie en dat houdt wellicht toch een verwijzing in naar een aspect van Inwijding. We maakten de volgende aantekening, als indicatie:

- "Nadat Orion ('die op de berg woont'), zoon van Poseidon, de ogen waren uitgestoken - aan de voorgeschiedenis daarvan gaan we voorbij - slaagde hij er in de smidse van Hephaistos te bereiken waar hij een leerling met de naam Cedalion ('die belast is met de zorg voor zeelieden') als gids op de schouders nam. Deze leidde hem over land en zee naar de verst verwijderde oceaan alwaar Eos ('de Dageraad') verliefd op hem werd, waarop haar broer Helios ('de Zon') zijn gezichtsvermogen herstelde."

Toen we later in de nacht even wakker werden was er nauwelijks nog iets van de sterrenhemel te zien: het bleek dat de buitenlichten van het hotel af en toe om een of andere reden aangingen. Het gaf de vreemde associatie hoezeer degene die vanuit zijn menselijke hoedanigheid het licht laat schijnen, daarmee de toegangsmogelijkheid tot het wezenlijke - die juist in het ritme van dag en nacht geboden wordt - kan verduisteren.

Als echter iemand de positie van een sterrenbeeld zou willen weten, op een bepaald tijdstip zoveel duizend jaar geleden of zoveel duizend jaar in de toekomst, dan kán dat . . . zéér precies! Anderzijds betekent de sterrenhemel - hoe onbegrijpelijk het ook moge zijn - een bijzondere expressie met betrekking tot de levensgang van mens en mensheid. Daarover het volgende:

- "Aansluitend aan de tegenwoordig vrij algemene bekendheid met de symboliek van de Dierenriem en de Planeten, kan worden aangetoond hoe ons menselijk bestaan geheel in de ban dezer symboliek verloopt, omdat ons bewustzijn geheel is opgebouwd uit beleving en registrering als waardehechtingen in de paren van tegenstelling, dat wil zeggen op KRUISWERKING. [...]

In ons heeft zich bewaarheid de eigenaardige episode van Oidipous' ontmoeting met de Sfinx, een gesluierde waarheid voor ieder mens, die wij in ons lichtvaardig hanteren van oude beeldingen als een intellectueel grapje hebben misverstaan. Indien het raadsel dat de Sfinx opgeeft zo flauw en oppervlakkig ware als de profane overlevering schijnt te kennen te geven, dan paste het verhaal helemaal niet in de diepe beelding van het gehele Oidipous-verhaal; dan hadden de Egyptenaren nooit zulk een groots monument van de symboliek nagelaten en ook de Assyriërs dit symbool niet zulk een ereplaats geschonken; dan ware ook de Ark van het Verbond in het heilige der heiligen van de Joodse tempel niet overschaduw door twee cherubim. Dat het raadsel voor de mens de mens zèlf is, spreekt vanzelf. Maar *wat* de mens er voor behoedt te worden verslonden door de wetmatigheid van het aardse bestaan, dat is geen spitsvondigheidje; dit 'antwoord' vereist daadwerkelijk ingaan in het Mysterie van Leven. Wij schijnen te vergeten dat Vader Tijd nog steeds zijn eigen kinderen verslindt. Zeker, op de vraag: 'Wat gaat 's ochtends op vier, 's middags op twee en 's avonds op drie benen?' past het antwoord 'de Mens' heel aardig maar de mens wordt immers verslonden door de wetmatigheid van de Tijd, omdat hij zichzelf *niet* kent, voor zichzelf het grote raadsel is?

Het antwoord voor alle mensen en voor alle tijden is: *het Innerlijke Leven* (423, dat is 47x9).¹ De verwerkelijking dáárvan is het enige wat ons ontheft aan de verslindende macht van 'de Sfinx'.

1 In een noot vermeldt de schrijver dat hij het kwalitatief aspect van de betreffende getallen ontleende aan een mededeling van Dr. G.P. Wijnmalen. De verdere toepassing was uiteraard van hem.

De Sfinx, hetzij die uitgebeeld wordt als een wezen met een mensenhoofd en het lichaam van een leeuw, of met een mensenhoofd en het achterlijf van een leeuw, adelaarsvleugels en de poten van een stier, symboliseert het Vaste Kruis, dat het actuele Kruis was in het tijdperk toen het lentepunt in de *Stier* viel en het herfstpunt in de *Schorpioen*, de winterzonnwende in de *Waterman* en de zomerzonnwende in de *Leeuw*. Dit was het tijdperk van ca. 4400-2200 jaar voor Christus. Niet een vluchtig lesje in hedendaagse astrologie, maar de volle inzet van onze diepste ontvankelijkheid is nodig, willen wij iets verstaan van de symboliek waarvan in oeroude tijden mensen met geestelijk inzicht gebruik maakten om over het onzegbare iets steekhoudends te zeggen in mensentaal.' ¹ Tot zover deze aantekening.

De berekenbaarheid van de sterrenhemel, dus het uiterlijke aspect van posities in de tijd, met anderzijds de eigenaardige en onbegrijpelijke relatie met het innerlijk leven van mens en mensheid, wijst op een welhaast onweerlegbare parallel met het kwantitatief en het kwalitatief aspect van getallen. Daar, in Bretagne, met zijn mysterieuze kosmisch georiënteerde megaliet-documenten uit de periode van 4000-1200 v.C. trof ons, kennelijk in een moment van wat verhoogde ontvankelijkheid de onuitsprekelijke expressie van *het sterrenkleed*.

Zo kwamen we op 'iets' dat bijna (!) buiten dit hoofdstuk gebleven zou zijn. Daarover het volgende: in wat destijds Wijnmalen als in een flits overkwam, lag het kwalitatief aspect van

de eerste 12 On-deelbaren besloten, dus van
1, 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29 en 31, totaal 161 resp. 7x23,
de door hem zo genoemde

'Cyclus van Worden en Vergaan'. ²

We hebben al in '50 wat 'gespeeld' met de gedachte dat deze in een relatie moest staan met de 12 Tekens van de Dierenriem. Dit kreeg later nog een vervolg. Aanleiding was de Inleiding die de Hr. F. Hofmans hield op 28 augustus 1965, tijdens de 33e 'Open Veld' Ontmoeting.

De Leidende Gedachte voor deze Inleiding was:

'Mens-zijn in het Ondoorgegrondelijke'

De wijze waarop de betreffende voordracht bij hem tot stand kwam had een sterke relatie met astrologische gegevens evenals met de getallensymboliek zoals die in het werk van Weinreb naar voren is gekomen en die zijn wortels heeft in Joodse overleveringen. Korte tijd later werd hem bij monde van Mej. M. Hofmans gevraagd in kleine kring nog eens over deze achtergrond te spreken; het gevolg was een serie van 18 voordrachten, onder de titel *'Inleiding over een Inleiding'*, de eerste vond plaats op 2 oktober 1965. Bij de 5e, dat was op 22 januari '66, werd ons gevraagd óók een bijdrage te leveren, aansluitend op wat de Hr. Hofmans had verteld; bij de laatste 11 voordrachten idem. We begonnen als volgt:

"De cijfersymboliek wordt op dit moment van twee wonderlijke richtingen aangedragen. De ene vanuit wat men de overlevering noemt, waarmee dan blijkt dat de bron zich onttrekt aan beoordeling vanuit onze systematiek. De ander vanuit de innerlijke beleving, innerlijke gegrepenheid zou je kunnen zeggen, waarvan de herkomst zich eveneens onttrekt aan benadering vanuit wat ik zojuist noemde onze menselijke verstandelijke systematiek. De eerste richting, daarover heeft Prof. Weinreb een boek laten zien: *'De Bijbel als Schepping'*, wat voor zover ik weet éniig is [in zijn soort]. Het is een boek met heel veel

¹ Kaiser-02, p. 5, 8 en 9; het betreffende boekje is een weergave in het Nederlands van een in het Engels gehouden voordracht getiteld 'The Open Field and the Field of Good and Evil' op 29 augustus 1959 tijdens de 21e Bijeenkomst der 'OpenVeld' Ontmoetingen, die te Zeist plaats vond.

² Zie de Voorbeelden-index van deel A onder '161'.

woorden, en betrekkelijk weinig getallen. Dr. Wijnmalen, óók met 'wijn' in zijn naam, heeft in de stille beslotenheid van zijn werkkamer nóóit de mogelijkheid in handen gekregen tot enige vorm van publikatie, welke dan ook. Zijn werk kenmerkt zich - heel eigenaardig - in tegenstelling tot dat van Weinreb, door een veelheid van getallen met daartussen een zeer, zeer schaars woord.

Nu is er nog een derde. Dat is de heer Kaiser, die in zijn [werk]stuk [...] *'De Kosmische Symboliek van het Evangelie naar Markus'*,¹ de astrologische symboliek - die zo vaak in een hoek een kommervol bestaan lijdt [...] - naar voren heeft kunnen brengen als uitdrukking van datgene waar geen woorden maar wel symbolen voor zijn.

In hoeverre deze drie mensen bij elkaar horen, elkaar aanvullen of in relatie met elkaar staan, het heeft zo weinig zin om daarover onzerzijds een beschouwing, een speculatie of wat dan ook [op] los te laten." ²

Zo kwam die ochtend - tegen de achtergrond van de sterrenwereld, om het helaas zo beladen woord astrologie even te vermijden - een wonderlijke aaneenschakeling naar voren van de benadering door Weinreb en van die door Wijnmalen. Daarna volgde - onder andere - een eerste aanzet om iets naar voren te brengen met betrekking tot de relatie van de eerste 12 On-deelbaren, met de 12 Tekens van de Dierenriem. Op 23 april 1966 konden we nog verder op dit onderwerp doorgaan, waarbij het volgende aan de orde kwam:

1 Zie noot 1 op p. 124.

2 Tegen het einde van de bijeenkomst werd door Mej. M. Hofmans iets aangeduid dat we hier wellicht dienen te vermelden: "Ik zou graag een paar dingen willen zeggen naar aanleiding van wat de [Inleider] heeft gezegd over de arbeid van Dr. Wijnmalen en van Prof. Weinreb; verricht in een soort van gegrepenheid die zo ver uit elkaar en tóch telkens weer terugkomend op dezelfde erkenningen. Als ik u tweeën dan hier zo zie staan, dan zou ik iets willen zeggen wat me opgevallen is maar wat ik godsonmogelijk in een cijfer zou kunnen uitdrukken - of in een figuur!

Dat is dat bij Prof. Weinreb de figuur van Mozes, afkomende van de berg, van de Sinäi - in dat Licht, door in de nabijheid van God te zijn geweest - dit hem als gezag werd opgelegd, als drager van de Wet.

Terwijl er bij Dr. Wijnmalen een constante ontmoeting is met de figuur van Jezus, als Gezagsdrager van de Verlosser.

Waarmee dus eigenlijk de zinvolheid van dit enorme werk van deze beide mensen - en nu weer van u beiden - bij mij eigenlijk sterk naar voren komt als zijnde ook, zou ik bijna zeggen, geoorloofd om in deze heilige werking tot conclusies te komen, die eigenlijk telkens bevestigen dat de één de ander voorafging in een onverloste wereld; waar- bij voor Dr. Wijnmalen het grote middelpunt

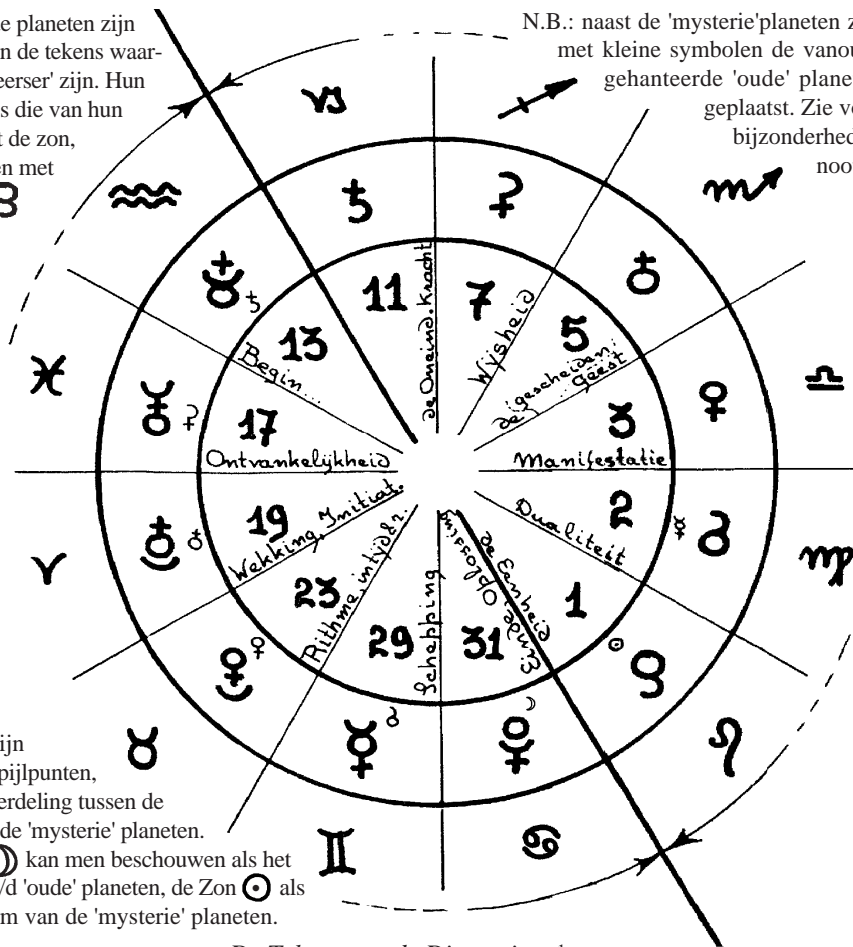
was het getal 71, dus *'het Kind zonder nageslacht'*, de van de biologische gebondenheid verlost mens - en door Prof. Weinreb bij Mozes een samenvatting werd gegeven van een Wets-werking die hiertoe móest voeren. Dít verband viel mij sterk op en dat wilde ik u allemaal graag even zeggen.

Juist omdat het én bij Prof. Weinreb én bij Dr. Wijnmalen ook volkomen ongekunsteld en zonder enige opzettelijkheid is gegroeid, is geopend - zo dat het voor u allebei weer een aanduiding is om verder te gaan - geloof ik dat er steeds meer zal uitkomen dat wat ons meermalen als uitgestoken Hand is aangeduid om te komen tot dat *'Kind zonder nageslacht'*; de onmiddellijke zegen is van zo'n arbeid. Niet als bewijsgronden, dat bedoel ik niet. Maar als het vaststellen dat het zó ligt en niet anders! En dat de uitleg van de Bijbel en de uitleg van verschillende geesteswetenschappen over die wonderlijke gang van het wezen dat wij de mens noemen, toch danig zal moeten worden herzien voor hen, wie het plotseling een bedongen feit zal zijn dat deze situatie voor de mens onontkomelijk als een bewustzijnsopening in genade geschonken zal worden.

Dit wilde ik graag even in het midden brengen - toch ook om de ernst die deze ochtenden meedragen met dit handjevol, zoals we hier dan zitten."

Afb. 30: de planeten zijn geplaatst in de tekens waarover ze 'heerser' zijn. Hun volgorde is die van hun afstand tot de zon, te beginnen met 'Apollo' in ♄.

N.B.: naast de 'mysterie' planeten zijn met kleine symbolen de vanouds gehanteerde 'oude' planeten geplaatst. Zie voor bijzonderheden noot 1.

N.B.: de lijn tussen de pijlpunten, geeft de verdeling tussen de 'oude'- en de 'mysterie' planeten. De Maan ☾ kan men beschouwen als het centrum v/d 'oude' planeten, de Zon ☉ als het centrum van de 'mysterie' planeten.

De Tekens van de Dierenriem ¹

♈ Ariës	♉ Taurus	♊ Gemini	♋ Cancer	▶ Aanleg ▶ Wezen ▶ Werkelijkheid
♌ Leo	♍ Virgo	♎ Libra	♏ Scorpio	
♐ Sagittarius	♑ Capricornus	♒ Aquarius	♓ Pisces	
Vuur-driehoek	Aarde-driehoek	Lucht-driehoek	Water-driehoek	

De Planeten, inclusief de Mysterieplaneten ²

♄ Pluto	♁ Persephone	♁ Hermes	♁ Demeter	Geest ○ Ziel ☾ Stof +
♁ Apollo (Zon)	♁ Vulcanus (Mercurius)	♀ Venus	♂ Mars	
♃ Jupiter	♄ Saturnus	♁ Uranus	♁ Neptunus	

19+1+7 = 3x9   23+2+11 = 4x9   29+3+13 = 5x9   31+5+17 = 6x9 -1 ←Ter overpeinzing!

1 Snijders: diverse pagina's; notatie van het N(ederlands) A(strologisch) G(enootschap).

2 id.

De relatie tussen de planeten en de Zodiak, zoals weergegeven in afb. 30, berust geheel op hetgeen wij aantreffen in de op de vorige pagina vermelde bron. Ook voor de vraag waarom dit geheel zijn aanvang vindt in Leo, het 5e teken van de Zodiak, verwijzen we naar dezelfde bron. We hebben slechts de eerste 12 On-deelbaren toegevoegd, en wel in dezelfde volgorde als de planeten. In het onderstaande zullen we de 12 velden de revue laten passeren waarbij ongetwijfeld, zij het misschien niet overal even duidelijk, bepaalde correspondenties zullen opvallen. Men kan dan zelf oordelen in hoeverre een en ander een aanwijzing inhoudt op een aanvankelijk wellicht onvermoede diepere zin. *Het zal zéker niet juist zijn om dan het kwalitatief aspect van de betreffende getallen te beschouwen als eigenschap van bepaalde Planeten resp. Dierenriemtekens, op de wijze zoals veel andere zaken daarmee in verband gezien kunnen worden.* Integendeel, we plaatsen de Dierenriem en de Planeten als het ware tegen het (bovenzinnelijk) stramen van de eerste 12 Principes, zoals Wijnmalen deze On-deelbaren dikwijls pleegde te noemen. Desniettemin beschouwen we dit alles als niet meer dan een indicatie . . . . op slechts *een tipje van de sluier.*

1 Eenheid in álle aanzichten Leo - Apollo (Zon)

Het getal '1' hebben we in een getallen-interpretatie wel eens verwerkt als een verwijzing naar *'de Alom Ene'*. En de Zon is als het 'middelpunt' dat de 'kring' een eenheid doet zijn of wenst te doen zijn.

- "De hoofdeigenschap van Leo is *'beheersing, zelfbeheersing en beheersing der omgeving'*. Hij voelt een sterke centraliteit en beschouwt daarom de omgeving, evenals een koning, als *zijn* omgeving. De kracht van Leo, hoewel beheerst, wordt vooralsnog uitsluitend gebruikt ten behoeve van de eigen persoonlijkheid. Maar heeft Leo eenmaal het hogere ontdekt, dan geeft hij zich daaraan geheel en verkondigt hij, evenals Marcus, met geheel zijn hart het ideaal, gesymboliseerd in de Zon die zijn Heerser is. Hij wordt dan de heilige, de uitlegger der innerlijke geheimen en leringen, de Hiërophant van het Tarotspel. Wil men het Apollo-beginsel in één woord uitdrukken dan is dat *zelfbewustzijn*." ¹

- "Alleen hij wiens hart door God geopend is, aldus ontluisterd van zijn *schijn*-centraliteit in smartelijke grieving en daarom juist toegankelijk voor andermans leed en aandacht schenkend aan het Ene Hart dat werkelijk Het Centrum is, vervult de Wet: 'Zalig zijn de barmhartigen, want hun zal Barmhartigheid geschieden.'" ² In astrologische zin valt het hart onder Leo.

2 Dualiteit in álle aanzichten Virgo - Vulcanus(Mercurius)

Het kwalitatief aspect van '2' is aanwezig bij alles wat zijn bestaan dankt aan zijn tegendeel. Verbinden, verband zoeken en vinden of leggen, ook zoals dit tot uiting komt in ordenen; het vóóronderstelt alles de aanwezigheid van twee, van het ene plus het andere.

- "Virgo kent als falingsneiging determinisme, ordenen. Thomas, eigenlijk Thomas Didymus (= tweeling) valt onder Virgo (De *ongelovige* Thomas, die *zekerheid* verlangt)." ³ Textiel valt eveneens onder Virgo; het is schering én inslag; met andere woorden een tot kleed geordende veelheid van verbindingen. Idem de chemie, waar het accent valt op de *chemische* verbindingen. *Mercurius*, de boodschapper der goden, beheerst het intellect. Het tweede teken van de Dierenriem waar we *Mercurius* vinden is . . . Gemini, de Tweelingen.

3 Manifestatie Libra - Venus

Een relatie met het getal 3 is wellicht pas enigszins toegankelijk als we dit zien als te

1 Snijders: p. 81-82, 164.

2 Kaiser-02: p. 28.

3 Kaiser-01: p. 217, 49.

zijn '2+1'. Drie is dan als zodanig letterlijk '2 én 1 in Een'. In dit verband een aantekening:

- "Het tweede luchtteken is natuurlijk weer een 'speciaal' geval in vergelijking met Gemini, het eerst luchtteken. Daar hebben we de 'betrekkelijkheid' als het verband in het algemeen, zonder een vast punt ten opzichte waarvan de betrekkelijkheid bepaald kan worden. Bij Libra is dat vaste punt aanwezig als het middelpunt in de cirkel. Dan is Libra de middellijn en als zodanig de verbinding tussen twee bepaalde punten. De middellijn is de verbinding en de eenheid van die twee punten. Libra is zo gevoelig voor evenwicht dat hij in staat is te organiseren, dus uit tegenstellingen door toepassing van juiste maten en verhoudingen een organisatie op te bouwen, ja, in de beste gevallen zelfs te komen tot een organisme. Venus betreft het realiteitsaspect aan de geestzijde, de geest zich verwerklijkend. Dit noemen wij *scheppen*. Venus houdt verband met liefde, het streven naar de eenheid van de geest, wat zich in de psyche uit als het streven naar vereniging en identificatie." ¹

5 het Geestelijk Ego

Scorpio- Mars

In de terminologie van Wijnmalen is het kwalitatief aspect van 5 aangeduid als *het Geestelijk Ego*, resp. als het principe van *de gescheiden Geest*. Juist in dit laatste vinden we mogelijk de verbinding met hetgeen zo vanuit verschillende richtingen wordt gezegd over Scorpio en Mars.

- "Het achtste veld is het brandpunt van de oeropstandigheid van het schepsel tegen zijn Schepper." ²

- "Scorpio haat veel en intens. Maar wat hij het sterkst (in anderen) haat, komt hij telkens na enige tijd in zichzelf tegen. Totdat hij plotseling beseft dat wat hij haatte een deel was van hemzelf, een deel, door hemzelf buiten zichzelf geplaatst.

Door Mars begeert de mens zich in alles te zien en alles in zichzelf. Typisch drukt dit zich uit in het instinct tot voortplanting. Maar ook hierin dat Mars altijd afscheidingen maakt, differentiatie doet ontstaan, die positief of negatief kan zijn.

Zelfhandhaving kost strijd, groei kost strijd, projectie van het zelf naar buiten wel het allermeest. Dit maakt van een Mars-mens een strijder. Een strijder tegen de natuurkrachten en naarmate hij die overwint bloeit *de techniek* op, die de beheersing verschaft." ³

7 Wijsheid

Sagittarius - Jupiter

- "Jupiter betekent de wijsheid in de natuur, het primaire instinct van groei en aanpassing aan de omgeving. Bij de Grieken gold Zeus (Jupiter) als de oorsprong der wijsheid; hij was de vader van Pallas Athene, die uit zijn hoofd geboren was, de godin der wijsheid. De Tarotkaart voor Sagittarius is *de Kluzenaar*, de humane wijze die langs de wegen trekt, vervuld van de Heilige Geest en die het licht van zijn wijsheid op de weg doet schijnen. Onder Sagittarius vinden we opvoeders, leraren, goeroes, sinterklazen en pausen, in alle positieve en negatieve gradaties." ⁴

11 de Oneindige Kracht

Capricornus - Saturnus

- "Capricornus, de Steenbok heeft te maken met vorm en vormgeving; in het Boeddhistisch kosmorama voorgesteld als de dragende of barendende moeder. In dit stadium doorloopt de ziel de periode waarin 'de nieuwe mens' geboren wordt, het nieuwe begin der vergeestelijking. Mithra, Jezus, Hermes, Zeus, Apollo en Dionysos werden volgens de sagen allen in een rotsstal resp. in rotsholen geboren. De rotskelder gold in oude tijden als

1 Ram, Th. J.J.: p. 20, 64.

2 Kaiser-02: p. 33.

3 Ram, Th. J.J.: p. 23, 63, 64.

4 Snijders: p. 104, 106, 144, 146; Kaiser-02: p. 50.

de plaats der inwijding en is daarmee het symbool van de innerlijke ontwikkeling binnen een vaste vorm, welke laatste het motto is van Capricornus en zijn heerser Saturnus. De ervaring van de vorm bereikt in Capricornus zijn hoogtepunt, vandaar de voorstelling door een Steenbok, die niet rust voor dat hij op de rots staat, waar hij eenzaam is en ruim uitzicht heeft. Een hoofkenmerk van de stof is de vorm en zo duidt de plaats in de horoscoop waar Saturnus staat het gebied aan waar zich de belangstelling uit voor het uitdrukken en neerleggen in vormen. Een ander kenmerk van de stof is zijn inertie, bewegingloosheid, starheid en om die reden wordt Saturnus door Plato zeer scherp gekenschetst als de grote tegenmotorische kracht van het geestelijk heelal, als de rem van de geest.

In de 21 eeuwen vóór Christus, het tijdperk van de Ram, beeldde de mens zijn 'ik' in de stijl van de Ram, wat zeggen wil dat in dat tijdperk het ik-bewustzijn eerst recht ontwikkeld werd; het waanbeeld der optimale levensverwerkelijking werd gesymboliseerd door de Steenbok en kwam tot gestalte in de machtsverheerlijking, in de tiran. " ^{1,2}

Wat ook onder de Steenbok valt is de vormendienst en de beeldendienst, het streven naar macht, roem, eer, carrière maken, touwtjes in handen hebben ten opzichte van velen. Met andere woorden: de eigenmachtige toekenning van een reflex van wat hier is aangeduid als 'de Oneindige Kracht'.

N.B.: als samenvatting van deze 6 eerste '*Principes*' zoals Wijnmalen ze noemde, vind men 29: *Schepping*. Het getalsbeeld vinden we zelfs terug in de som van hun afzonderlijke kwadraten, dus van hun werking, en wel als 209; met de '0' in 29 denkt men hier aan '*bewustzijn van Schepping*', als 11x 19 houdt het een verwijzing in naar '*de Wekkingskracht*'. Het getal '6' houdt een aanduiding in van 'de Wet'. Eigenaardig dat ook het Scheppingsverhaal in 6 fasen wordt aangegeven. J.W. Kaiser schreef met betrekking tot de Dierenriem:

- "Zesfasig is het besloten Veld der contrasterende krachten, of 'goden', die allen in hun halfheid een wederhelft veronderstellen en bij de gratie van die wederhelft bestaan. " ³

De voortzetting van de On-deelbaren geeft als 2e zestal 13, 17, 19, 23, 29 en 31; het Begin (13) en het Einde (31) van alles wat een begin en een einde heeft. Treffend is het als in '*de Kosmische Symboliek van het Evangelie naar Markus*' ⁴ het 'Begin' - '*de Waterdoop ter Metanoia*', Marc. 1:4 - in Aquarius valt, bij 13. Na 3^{1/2} ommegang vinden we het 'Einde' bij Cancer, bij 31; daar lezen we van '*de opname in de Hemel*', Marc. 16:19. Cancer is bij deze 3^{1/2} ommegang het 42e veld. ⁵ Vergelijk hiermee, in Openb.12:14 '*een Tijd, Tijden en een halve Tijd*',

13 het Begin van al het Nieuwe *Aquarius - Uranus*

• "Uranus is de kracht die alles vernieuwt. Hij betreft het vermogen de grenzen te buiten te gaan, het vermogen van omzetting. Hij is de wachter op de drempel der openbaring, de kracht die alles vernieuwt maar die als aanleg niet verder gaat dan alleen dit nieuwe in te leiden. Als Heer van Aquarius is hij de grondlegger van de ware broederschap, die berust op het verhoogde 'ik'-besef en het gevoel van innerlijke waardigheid, het respect voor zichzelf en daardoor ook voor anderen, in tegenstelling tot de onware broederschap, die eigenlijk niet anders is dan collectief egoïsme, dat de waardigheid naar uiterlijke kenmerken afmeet.

1 Snijders: p. 107-112, 138; Kaiser-02: p. 43, 48.

3 Kaiser-02: p. 10.

2 'Elk teken roept de 3 andere die met hem een kruis vormen, automatisch op'; Ram, Th.J.J.: p. 31.

4 Zie noot 1 op p. 124.

5 Zie voor '42' de Voorbeelden -index van deel A.

De hoofdeigenschap van Aquarius, de Waterman, is verruiming van begrip, in alle levensvraagstukken. Grenzen zijn voor hem niet langer afscheidingen maar juist datgene wat het een met het ander gemeen heeft, verbindt en wat dus overschreden behoort te worden. Hij is intuïtief en laat zich leiden door de invallende gedachte; op lager niveau - vooral bij afflictie - is de gedachtengang minder logisch en minder helder, het is de zonderling die de orde verbreekt of op eigen gezag handelt tegen de algemene opvattingen in." ¹

17 de Ontvankelijkheid

Pisces - Neptunus

• "Pisces-typen kunnen de speelbal zijn van invloeden van buiten en van hun emoties, als gevolg van hun extreme ontvankelijkheid en gevoeligheid; ze zijn in de hoogste mate onvormelijk. Pisces heeft te maken met het vermogen tot *her-inneren*, dat wil zeggen het vermogen om de beelden te reproduceren die tot het verleden behoren. In de mythologie is Poseidon (Neptunus) heer van de Zee, die alles bewaart wat door de wateren wordt opgelost en die dit naar eigen goedvinden op willekeurige ogenblikken weer naar boven brengt." ²

19 de Wekking, het Initiatief

Ariës - Pluto

• "De levenstaak van Ariës-mensen schijnt te zijn: de eerste stoot te geven. De twee hoofdeigenschappen van Ariës zijn initiatief en eenvoud. Op zijn intuïtie of impressie onderneemt hij iets nieuws, impulsief en met enthousiasme, wat bij overdrijving overslaat in heftigheid en fanatisme. Hij is de ziener, de innovator, de pionier, de wegwijzer, de ontdekker van vreemde gebieden. Op een hoog niveau bezit hij een integriteit die zich door niemand of niets laat beïnvloeden. Pluto vertegenwoordigt de *wilskracht*. Hades (Pluto), kreeg na de overwinning van Zeus op hun vader Chronos de onderwereld toegewezen. Hij kan zich vrij, zowel op als onder de aarde bewegen: hij heeft dus een functie zowel in het waak- als in het onderbewustzijn." ³

23 Ritme, in Ruimte en Tijd

Taurus - Persephone

• "Het wezen van 'de Stier' hangt samen met bezitten, bevatten, belichamen, zowel in geestelijke als materiële zin. Het beginsel van de geest die naar de stof grijpt om zich daarin uit te drukken, ligt ook ten grondslag aan de Griekse sage die verhaalt hoe Persephone (Rom. Proserpina), dochter van Dionysios (Rom. Bacchus) en Demeter (Rom. Ceres), door Hades (Rom. Pluto) werd geschaakt. Nadat zij door haar moeder was teruggevonden zou ze, volgens overeenkomst met Hades *de ene helft van het jaar in de bovenwereld bij haar moeder, de andere helft bij Hades in de onderwereld verblijf houden*, aldus geplaatst in het Ritme van Ruimte en Tijd." ⁴

29 Schepping

Gemini - Hermes

• "In dit Veld toont de schepping haar tweevoudige aard in de gestalte van vergezelling van de twee onverenigbaren, eeuwigheid en tijd, in het verbindende boodschappende Verschijnen. Castor het tijdelijke, Pollux het eeuwige, hun vriendschap: de levensaanvaarding. ⁵

Op de Egyptische Zodiaksteen van Dendera vinden we de god Shu en zijn tweelingzuster Taffnut, de eerstgeborenen van Temu, de schepper van het Heelal. Shu wordt eveneens voorgesteld als het linker oog, Taffnut als het rechter oog van Temu. In verschillende teksten van de Egyptische Dodenboeken zien we dit Dierenriemteken voorgesteld als de zielen van

1 Snijders: p. 117, 183, 185.

3 Ram, Th.J.J.: p. 7, 75; Snijders: p. 65, 197, 199.

2 Ram, Th.J.J.: p. 73,74; Libra, C. Aq.: p. 49

4 Snijders: p. 69, 205. 5 Kaiser-02: p. 25.

Ra en Osiris, als de leeuwen van gisteren en vandaag, als de vereniging van het verleden (eeuwige) en het heden (tijdelijke), ook wel als de pilaren aan weerszijden van de poort naar de onderwereld, als de krachten van schepping en vernietiging, aantrekking en afstoting, rijzing en daling, leven en dood, telkens dus van twee tegengestelde beginselen, wier strijd de oorzaak van alle verschijnselen is. Tenslotte vinden we bij de Israëlieten dit teken terug in Jachin en Boaz, de beide wachters aan de ingang van de tempel van Koning Salomo.

Onder Tweelingen vallen alle mogelijke vormen van communicatie, ook het Woord! Hermes (Rom. Mercurius) was de zoon van Zeus (Rom. Jupiter) en Maya (Rom. Juno). Hij was de snelle boodschapper der goden, voorzien van vleugelschoenen en caduceus. Zeus was de voornaamste god der Grieken, de vertegenwoordiger van het hoogste geestelijke beginsel, terwijl Maya slechts een halfgodin was, wier wezen dus overwegend naar de stoffelijke kant neigde. Hermes vormt de relatie tussen het 'ik' en het 'niet-ik', tussen binnen en buiten, tussen geest en stof. Hij was ook de geleider der doden naar de onderwereld, vormde de relatie tussen de geest *in* en de geest *buiten* de stof. Als zodanig vertegenwoordigt Hermes het universele Levensbeginsel, dat ook gesymboliseerd wordt door de caduceus, het slangenvuur der Oosterlingen." ¹ Ligt bij Tweelingen en Hermes een relatie met *het Scheppende Woord*?

31 het Einde, de Oplossing

Cancer - Demeter

• "Cancer is het teken waarin de zon staat omstreeks 21 juni, zijn hoogste stand in het begin van de zomer, het tijdperk van groei dat overal gevierd wordt met zonnewende feesten, waarbij in verschillende mythen de ondergang van de zonnegod, zijn liquidatie, zijn oplossing tengevolge van overmatige eigen activiteit wordt bezongen. In de Bhawa Chakra ² vinden wij dit teken als een ark met een man, een vrouw en verschillende dieren die een stroom oversteekt. Snijders vermoedt dat ook het Bijbelse verhaal van de zondvloed en de ark een symbool van de Cancer-fase is, waarin alles wordt opgelost en alleen het essentiële overblijft, om te worden opgenomen in het nieuwe geopenbaarde bestaan. In het Oosten wordt dit teken voorgesteld met 2 blaadjes van de 'lelietjes van dalen', met de verklaring dat in die blaadjes zowel de afbraak als de opbouw van het voedsel der plant onder invloed van het zonlicht plaats heeft, evenals ook de ervaring niets anders doet dan afbreken, schiften en opbouwen voor de toekomst.

Demeter staat in verband met het opbouwen en afbreken, het ontstaan en verdwijnen der stoffelijke vormen. Het is als het ware de continuïteit van de geest in de steeds wisselende stoffelijke vormen. Dit vinden we uitgedrukt in het begrip *Vruchtbaarheid*, door de Grieken en Romeinen gesymboliseerd in de godin Demeter (Rom. Ceres). Demeter was de dochter van Chronos (Saturnus) en was gehuwd met Ares (Mars), een beeld van het feit dat erotiek en vruchtbaarheid samengaan. Hun dochter was Persephone, de scheppende, vormgevende gedachtenkracht, die na haar schaking door Hades (Pluto) juist daarom zo moeilijk uit de onderwereld was weg te krijgen omdat zij tezamen met hem de pitten van de granaatappel had gegeten, dat wil zeggen de bevruchtende liefde met hem had beleefd." ³

Tot zover dit overzicht.

N.B.: men kan zich afvragen 'waarom niet in de volgorde van de Dierenriem?', dus te beginnen met Ram, Stier, Tweelingen enz. We hebben dat wel eens gedaan en we achten het geenszins uitgesloten dat ook bij deze 'projectie' bepaalde aspecten aangetipt worden. Pisces bijvoorbeeld komt dan terecht bij het getal 31 in plaats van bij 17. Maar verder? -

1 Snijders: p. 72, 209, 211; Kaiser-02: p. 50.

van objectief bestaan;

2 Bhawa: 'gehechtheid aan continu persoonlijk bestaan', één van de 12 Nidāna's, oorzaken

Chakra: wiel; zie Leeuwen: p. 38, 224.

3 Snijders: p. 75, 76, 214.

In verband met het laatst vermelde zestal volgt nog een bijzondere aantekening in de zo kenmerkende bewoording van J.W. Kaiser:

- "Deze 'smartengang' omvat de drie 'jaren' gedurende welke Gods Redding (Jehoshua, Jezus) 'rondgaat' op aarde, dat wil zeggen rondgaat door de Dierenriem-beleving van de mens. Dit zijn 'de Tijd en Tijden en een halve Tijd' (Openb. 12:14), de drie en een halve Ommegang (Galal, Galilea) door de Heilige Dierenriem, nu niet meer onder de heerschappij der 'goden', maar opgenomen in de drievoudige omzetting, die haar kosmische symboliek heeft in de hoedanigheid der zogenaamde mysterie-planeten:

Want de ontvankelijkheid voor de hoedanigheid van *Uranus* doet de graftomben der verharde normen en verstarde vormen exploderen. Gevoeligheid voor de *Neptunus*-geest doet de omlijnende gestalten van ons bewustzijn oplossen tot een nevel, die úitsluitend ínsluit, waarin de Omkering of Reversie zich voltrekt onder de macht der alomvattende liefde die ontbindt.

En *Pluto*, Heer van het Ongeziene (Hades = Aïdes, het Ongeziene), is de overrompelende Bevruchter van de ziel (Psyche) met het doods aanzicht van Leven; hij is het die de ziel ontgoochelend omlaag trekt om haar op te heffen en te ontheffen tot het volle Zien. Zo wordt de tijdgeworteldheid teniet gedaan, zo worden de banden die ons binden aan de menselijke Bakermat, geslaakt.

En deze 'dood' alleen voert tot Herrijzenis (*Perséphone* of Korè, de Bevruchte Maagd als opgestane ziel) en dan tot werkzaamheid als Boodschapper van God (*Hermes*), dat is tot Spreker van het Levengevend Goddelijk Woord, en dáárdoor tot het Samen-wandelen en Samenwerkend Samen-smelten met de Enige die WAS en IS en ZIJN ZAL (*Demeter*).

Henoeh 'wandelde met God' en werd niet meer gezien.

Zo 'sterft' de 'dode' die in Capricornus was begraven, in drie dagen *anders*, om dan in drie dagen op te staan als Zonne-zoon en Zoon van God,

die met zijn 'Vader' deze schepping scheidt (Brahma)

en onderhoudt (Visjnoe)

en vormvernietigend (Sjiva)

de schepping en het schepsel ondoorgrondelijk verlost." ¹

..... 29: Schepping

..... 30: Behoud

..... 31: Vernietiging

..... 90: Leven in relatie met
het Allerhoogste

12.09: *Inhoudsoverzicht hoofdstuk XII*

	pag.
12.01: <i>Inleiding</i>	167
12.02: <i>De principiële verdeling van de oneven getallen</i>	167
12.03: <i>Vierde machten</i>	168
12.04: <i>De verdeling van een getal in groepen van drie posities; de mystieke som</i>	171
12.05: <i>Nogmaals de denominatie</i>	173
12.06: <i>Magische kwadraten, resp. - vierkanten</i>	174
12.07: <i>Functies . . . functies . . . functies . . .</i>	175
12.08: <i>De Tekens van de Dierenriem en 'de Cyclus van Worden en Vergaan'</i>	176